

LUDWIG I., KÖNIG VON BAYERN

Nach Ipsaras Fall

Es traf der Blitz auf Ipsara gerichtet,
 Hat Hellas hohe Veste jetzt zernichtet;
 Sobald jedoch der Wetterstrahl entsandt,
 Erheitert sich der ew'ge Himmel wieder,
 5 Und auf die Erde scheint die Sonne nieder,
 Mit frischer Kraft ergrünet dann das Land.

Es sieht der Mensch mit wehmuthsvollem Trauern
 Zertrümmern seiner Väter heil'ge Mauern,
 Die Wunden, die das strenge Schicksal schlägt;
 10 Er sieht allein die schaudervollen Farben
 Derselben, aber heilend sie vernarben,
 Und fürs Erhabne ist er angeregt.

Hellenen! bleibet treu dem alten Glauben,
 Laßt nicht durchs Ird'sche euch das Ew'ge rauben,
 15 Auf Hellas Freyheit leistet n i e Verzicht.
 O! handelt fort nach euerem Gewissen,
 Ob ihr auch in die Todesfluth gerissen,
 Der Tod ist Uebergang, ist Ende nicht.

Ist um zu sterben alles doch geboren,
 20 Wenn gleich das Leben frühe euch verloren,
 Dort oben geht's für ewig schöner auf.
 Drum achtet nicht das kurze Erdenleben,
 Gilt es des Himmels Kränze zu erstreben,
 Nichts hemm' hienieden euren Heldenlauf.

Wie sich der Phönix aus der Asche hebet,
 Verherrlicht glänzender alsdann belebet,
 So lebt nach ehrenvollem Untergang
 Numantia noch fort in der Geschichte,
 Sein Brand ward zum Verklärungslichte,
 30 Da vieler Sieger Namen Zeit verschlang.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α', ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Μετὰ τὴν καταστροφή τῶν Ψαρῶν

Ἡ ἀστραπὴ πέτυχε ποὺ ἦταν στραμμένη στὰ Ψαρά,
 τῆς Ἑλλάδος κατέστρεψε τώρα τὰ ψηλὰ φρούρια·
 μόλις ὅμως ἐκσφενδονίστηκε ἡ ἀκτίνα τῆς καλοκαιρίας,
 αἰθριάζει πάλιν ὁ αἰώνιος οὐρανός,
 5 καὶ στὴν γῆ κάτω λάμπει ὁ ἥλιος,
 μὲ νέα δύναμη πρασινίζει τότε ἡ γῆ.

Βλέπει ὁ ἄνθρωπος μὲ πολλὴ μελαγχολικὴ θλίψη
 νὰ γίνονται ἐρείπια τὰ ἅγια τείχη τῶν πατέρων του,
 οἱ πληγές ποὺ ἀνοίγει τὸ σκληρὸ πεπρωμένον·
 10 βλέπει μόνο τὰ πολὺ φρικτὰ χρώματα
 τῶν πληγῶν, ἀλλὰ θεραπεύοντάς τις ἐπουλώνονται,
 καὶ ἐνθαρρύνεται γιὰ τὸ ὑπέροχο.

Ἕλληνες! Μείνετε πιστοὶ στὴν παλαιὰ πίστη,
 μὴν ἀφήνετε μέσω τοῦ γηίνου νὰ σᾶς ἀρπάξουν τὸ αἰώνιο,
 15 μὴν παραιτήσθε π ο τ ἔ ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος.
 ὦ! Συνεχίστε τὴν δράση σας σύμφωνα μὲ τὴν συνείδησή σας,
 καὶ ἂν ἀκόμα σᾶς παρασύρει τὸ κύμα τοῦ θανάτου,
 ὁ θάνατος εἶναι μετάβαση, δὲν εἶναι τέλος.

Ὅλα ὅμως γεννήθηκαν γιὰ νὰ πεθάνουν,
 20 ἀκόμα καὶ ἂν χάθηκε ἡ ζωὴ σας νωρίς,
 ἐκεῖ ἐπάνω θὰ ἀναστηθεῖ γιὰ πάντα πρὸ ὁμορφᾶ.
 Γι' αὐτὸ μὴν νοιάζεστε γιὰ τὴν σύντομὴ ἐπίγεια ζωὴ,
 πρέπει νὰ ἐπιδιώξετε τὰ στεφάνια τοῦ οὐρανοῦ,
 τίποτε ἄς μὴν ἐμποδίζει ἐδῶ κάτω τὴν ἡρωϊκὴ σας πορεία.

Ὅπως ὁ φοίνικας ἀναγεννᾶται μέσα ἀπὸ τὴν στάχτη,
 ὑπέροχος πρὸ λαμπρὸς μετέπειτα ἀναζωογονημένος,
 ἔτσι ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐνδοξὴ καταστροφὴ
 συνεχίζει νὰ ζεῖ ἡ Νομαντία στὴν ἱστορία,
 ὁ πυρσός τῆς ἔγινε φῶς διαφωτισμοῦ,
 30 ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα πολλῶν νικητῶν τὰ κατάπιε ὁ χρόνος.

- Doch, Ipsara, du ragest hoch vor Allen,
Du ragst vor allen, weil du so gefallen,
Weil ihr, Bewohner, euch dem Tod geweiht.
Blutzeugen ihr der Freyheit und des Glaubens!
- 35 Nichts fanden hier die Horden werth des Raubens,
Ein Grab nur fanden sie, das tief und weit.
- Habt Einigkeit, Beharrlichkeit, Hellenen!
Und Wahrheit ist es und kein Wähnen,
Das Niebesiegte wird durch sie besiegt.
- 40 Frisch auf, ihr muth'gen Kampfgenossen!
Nicht weiß der Mensch, was Gott beschlossen,
Doch dieses: daß der Feige unterliegt.
- Für eurer Heimath lorbeerreiche Erde,
Fürs Kreuz mit eurem guten alten Schwerdte,
- 45 Ihr tapfren Streiter, kämpfet immerdar.
Sie gebet niemals auf, ihr edle Schaaren,
Nur größer noch, je größer die Gefahren,
Wie Hellas Volk in hehrer Vorzeit war!
- Wie auch des Krieges Ausgang hier entschieden,
50 Dort sicher krönt euch Sieg, dort wird euch Frieden,
Was kümmert euch die schnell verwehn'de Zeit!
Indem der Schmach die Feinde übergeben,
Wird siegend oder sinkend herrlich leben,
Hellenen, euer Ruhm in Ewigkeit!
- 55 Und solltet, Helden, wirklich ihr erliegen,
Und sollten die Barbaren endlich siegen,
Wird euer aufgeschichtetes Gebein
Der fernen Nachwelt bringen noch die Kunde
Von dem stillschweigend allgemeinen Bunde,
- 60 Ein Denkmal von Europas Schande seyn.
- Ihr siegt! ihr siegt! wenn ihr euch nicht verlasset,
Obschon verfolgt, von Vielen schwer gehasset,
Es kommt die Hülfe nicht von Menschen her.
Die Windsbraut heult, die See ergrimmt erbebet,
- 65 In Sturmeswuth sich Wog' auf Wog' erhebet,
Doch ruhig lächelt dann das stille Meer.

- “Ομως, Ψαρά, ξεχώρισες πολύ από όλα τα άλλα,
υπερέχεις από όλα, γιατί έτσι έπεσες,
γιατί έσεεις, κάτοικοι, αφιερωθήκατε στὸν θάνατο.
Μάρτυρες αἵματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πίστης!
- 35 Τίποτε δὲν βρῆκαν ἐδῶ οἱ ὀρδὲς ἄξιο νὰ τὸ ἀρπάξουν,
ἕνα τάφο μόνο βρῆκαν, βαθὺ καὶ μακρὺ.
- Νὰ ἔχετε ὁμόνοια, ἐπιμονή, “Ελληνες!
Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια καὶ καθόλου φαντασία,
τὸ ἀήττητο ἠττᾶται μὲ αὐτὸς.
- 40 “Εμπρὸς ζωηρά, θαρραλέοι συμπολεμιστές!
Δὲν γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος, τί ἀποφάσισε ὁ Θεός,
ὅμως αὐτό: “Οτι ὁ δειλὸς ὑποκύπτει.
- Γιὰ τὰ δαφνοστεφανωμένα χῶματα τῆς πατρίδος σας,
γιὰ τὸν σταυρὸ μὲ τὸ καλὸ παλαιὸ σπαθί σας,
- 45 γενναῖοι πολεμιστές, ἀγωνιστεῖτε πάντοτε.
Μὴν τὴν παρατήσετε ποτέ, γενναῖα στρατεύματα,
μόνο νὰ γίνετε ἀκόμα μεγαλύτερα, ὅσο μεγαλύτεροι εἶναι οἱ κίνδυνοι,
ὅπως ἦταν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος στὸ ἔνδοξο παρελθόν!
- “Οποιο καὶ ἂν εἶναι τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐδῶ,
50 ἐσᾶς ἐκεῖ ἀσφαλῶς θὰ σᾶς στεφανώσει ἡ νίκη, ἐκεῖ θὰ ἔχετε εἰρήνη
μὴ σᾶς νοιάζει πὸς ὁ χρόνος περνᾷ γρήγορα!
τὴν στιγμή πὸς προσβάλλετε τοὺς ἐχθρούς,
εἴτε νικήσετε εἴτε πέσετε, θὰ ζήσει ἔνδοξα,
“Ελληνες, ἡ φήμη σας στὴν αἰωνιότητα!
- 55 Καὶ ἂν πράγματι, ἥρωες, ὑποκύψετε,
καὶ ἂν τελικὰ νικήσουν οἱ ἐχθροί,
οἱ σωροὶ τῶν ὀσῶν σας θὰ φέρουν ἀκόμα
στοὺς μακρινοὺς ἀπογόνους τὸ μήνυμα
γιὰ τὴν σιωπηρὴ ἔνωση τῶν μεγάλων δυνάμεων,
- 60 θὰ εἶναι ἕνα μνημεῖο γιὰ τὸ αἶσχος τῆς Εὐρώπης.
- Θὰ νικήσετε! Θὰ νικήσετε! “Αν δὲν ἀπογοητευθεῖτε,
ἂν καὶ σᾶς κυνηγοῦν, πολλοὶ σᾶς μισοῦν ἔντονα,
ἡ βοήθεια δὲν ἔρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους,
ἡ ἀνεμοθύελλα βουίζει, ἡ θάλασσα σείεται μανιασμένη,
- 65 στὴν λύσσα τῆς καταιγίδας σηκώνεται κύμα ἐπάνω στὸ κύμα,
ὅμως μετὰ ἡσυχᾶ χαμογελᾷ ἡ γαλήνια θάλασσα.

ERNST GROSSE

Der Greis auf Samos

- «Meine Brüder sind geblieben
 In dem Kampf vor dreißig Jahren;
 Riga, der gepriesne Sängler,
 Hat von ihnen viel gemeldet.
- 5 Sieben meiner Söhne kämpften
 Unter Hellas Freiheitsfahnen,
 Viere haben Tod gefunden
 Auf dem Feld von Tergowesti;
 Und den jüngsten hat des Pascha
- 10 Schwarzer Blutspruch jenen Helden
 Ypsilantis nachgesendet,
 Von den Männern der Hellenen
 Heil'ge Schaar genannt vor allen.
 Meiner Töchter haben dreie
- 15 Selber sich den Tod gegeben,
 Als sie kühn der Ottomanen
 Mit des Dolches scharfer Spitze
 Sich erwehrt, ihrer Brüder
 Blut'ge Rachzahl an den Leichen
- 20 Drei und viermal überzählend;
 Und mein Neffe ist Jorgaki!»
- Spricht's der Greis. Da hallt Gemurmel
 Dumpf vom nahen Markt herüber,
 Rosse stampfen, Schüsse fallen,
- 25 Und von Wehgeschrei und Aechzen
 Füllen sich die weiten Straßen.
 Hochgeschwungen in den Fäusten
 Die gekrümmten Damascener,
 Dringen Janitscharenhaufen
- 30 In die Häuser, Weiber, Kinder,
 Mit den Greisen niedersäbelnd;
 Ja die Stufen der Altäre
 Decken Leichen. Horch! schon rasselt's
 An der Pforte, Schlag auf Schläge.

ΕΡΝΣΤ ΓΚΡΟΣΣΕ

Ὁ γέροντας τῆς Σάμου

- «Τ' ἀδέρφια μου δὲν ἐπέστρεψαν
 ἀπὸ τὸν ἀγῶνα πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια·
 ὁ Ρήγας, ὁ τιμημένος τραγουδιστής,
 εἶπε πολλὰ γι' αὐτά.
- 5 Ἐπτά ἀπὸ τοὺς γιούς μου πολέμησαν
 κάτω ἀπὸ τὶς σημαίες τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος,
 τέσσερις βρῆκαν τὸν θάνατο
 στὸ πεδίο τοῦ Τυργοβίστα·
 καὶ τὸν μικρότερο τοῦ πασᾶ
- 10 ἡ μαύρη ἀπόφαση αἵματος μὲ ἐκείνους τοὺς ἥρωες
 τοῦ Ἵψηλάντη τὸν ἔστειλε κατόπιν,
 ποὺ ἀπὸ ὄλους τοὺς ἄνδρες τῶν Ἑλλήνων
 ὀνομάστηκε Ἰερὸς Λόχος.
 Οἱ τρεῖς μας κόρες ἔχουν
- 15 δώσει μόνες τους τὴν ζωὴ στὸν θάνατο,
 ὅταν μὲ τόλμη ἐνάντια στοὺς μουσουλμάνους
 μὲ τὴν κοφτερὴ λεπίδα τοῦ σπαθιοῦ τους
 ἀντιστάθηκαν, γιὰ τῶν ἀδερφῶν τους
 τὰ πτώματα παίρνοντας αἱματηρὴ ἐκδίκηση·
- 20 ποὺ ἦταν σὲ ἀριθμούς κατὰ τρεῖς καὶ τέσσερις φορὲς μεγαλύτερη·
 καὶ ἀνηψιός μου εἶναι ὁ Γεωργάκης!».

- Αὐτὰ λέει ὁ γέροντας. Τότε ἀκούγεται μουρμουρητὸ
 ὑπόκωφα ἀπὸ τὴν κοντινὴ ἀγορὰ ἀντίκρου,
 ἄλογα ποδοκροτοῦν, τουφεκιὰς πέφτουν,
- 25 καὶ ἀπὸ βογγητὰ καὶ στεναγμούς
 γεμίζουν οἱ πλατεῖς δρόμοι.
 Ψηλὰ κουνώντας στὶς χουφτεὲς
 τὰ κυρτὰ Δαμασκητὰ σπαθιά,
 ὀρμοῦν τὰ πλήθη τῶν γενιτσάρων
- 30 μέσα στὰ σπίτια, γυναῖκες, παιδιὰ,
 μαζί μὲ τοὺς γέροντες σφάζοντας·
 ἀκόμα καὶ τὰ σκαλοπάτια τῆς Ἁγίας Τράπεζας
 τὰ σκεπάζουν πτώματα. Ἄφουγκράσου! Ἦδη κροταλίζει
 στὴν πόρτα, πολλὰ χτυπήματα συνεχῶς.

- 35 Da mit seinen Silberlocken
Greis Nerulos nimmt die Waffen
Seiner Väter von den Wänden,
Und sein Enkel, kühner Jäger,
Dem das Waidwerk trefflich ansteht,
40 Speis't die Büchse, mordbegierig,
Schnell mit Doppelschuß und Kugel;
Selbst die Frauen greifen muthig
Nach dem Schaft des Rohres, scheuend
Nicht den Donner, fern verhallend,
45 Dem der schnelle Blitz vorangeht.

Da ein dichter Kugelregen
Rafft der Helden einen nieder,
Auch den schnellgewandten Jäger,
Trifft ein Schuß, das Herz ihm spaltend.

- 50 Doch mit seinen Silberlocken
Greis Nerulos sieht die Töchter,
Sieht den tapfern Enkel fallen,
Stampft die Ladung in den heißen
Lauf, von hundert Schüssen dampfend,
55 Zielt und trifft für seine Brüder,
Trifft für seine sieben Söhne,
Trifft für seine Heldentöchter.
Und schon fliehn der Janitscharen
Feige Horden – Weh! da prasselt's
60 Heiß aus hundert Feuerschlünden
Trifft das schnelle Blei den Schützen,
Und mit seinen Silberlocken
Greis Nerulos stürzt zu Boden;
Nachbarhäuser, Nachbargassen
65 Wirbeln hoch in rothen Flammen,
Und die Stadtbewohner flüchten
Auf des Hafens enge Schiffe.

- 35 Τότε μὲ τὰ ἀσημένια του μαλλιά
ὁ γέροντας Νερουλὸς παίρνει τὰ ὅπλα
τῶν πατέρων του ἀπὸ τοὺς τοίχους,
καὶ ὁ ἐγγονὸς του, τολμηρὸς κυνηγός,
στὸν ὁποῖο ἔξοχα ταιριάζει τὸ κυνήγι,
40 γεμίζει τὸ ὄπλο, διψασμένος γιὰ φόνο,
γρήγορα μὲ διπλοπυροβολισμό καὶ βόλια·
ἀκόμα καὶ οἱ γυναῖκες μὲ θάρρος ἀρπάζουν
τὸ κοντάκι τοῦ ὄπλου, χωρὶς νὰ φοβηθοῦν
τὸν κεραυνό, ποὺ σβήνει μακριά,
45 τοῦ ὁποῖου προηγεῖται ἡ γρήγορη ἀστραπή.

Νὰ μία πυκνὴ βροχὴ ἀπὸ βόλια
σωριάζει ἓνα ἀπὸ τοὺς ἥρωες,
καὶ τὸν σβέλλτο κυνηγό,
τὸν βρίσκει μία σφαῖρα, σχίζοντάς του τὴν καρδιά.

- 50 "Ὅμως μὲ τὰ ἀσημένια του μαλλιά
ὁ γέροντας Νερουλὸς βλέπει τίς κόρες,
βλέπει τὸν γενναῖο ἐγγονὸ νὰ πέφτουν,
βάζει τίς σφαῖρες στὴν ζεστὴ
κάννη, ποὺ καπνίζει ἀπὸ τίς ἑκατὸ τουφεκιές,
55 ρίχνει καὶ πετυχαίνει τὸν στόχο γιὰ τ' ἀδέρφια του,
πετυχαίνει γιὰ τοὺς ἑπτὰ γιούς του,
πετυχαίνει γιὰ τίς ἡρώιδες κόρες του.
Καὶ ἤδη φεύγουν τῶν Γενιτσάρων
οἱ δειλὲς ὀρδῆς – 'Αλίμονο! Τότε βροντᾶ
60 καυτὸ ἀπὸ ἑκατὸ στόματα φωτιᾶς
τὸ γρήγορο μολύβι βρίσκει τὸν σκοπευτή,
καὶ μὲ τὰ ἀσημένια του μαλλιά
ὁ γέροντας Νερουλὸς πέφτει καταγῆς·
τὰ γειτονικὰ σπίτια, τὰ γειτονικὰ σοκάκια
65 στροβιλίζουν ψηλὰ μὲ κόκκινες φλόγες,
καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλης καταφεύγουν
στὰ στενὰ πλοῖα ποὺ ἦταν στὸ λιμάνι.

Da mit seinen Silberlocken
 Greis Nerulos hebt noch einmal
 70 Auf zu seinem Gott das Auge,
 Drückt das heil'ge Kreuz vom Busen
 An die Lippen; horch! da tönen
 Alle Glocken! Trommelwirbel!
 Frohe Stimmen! und der Griechen
 75 Muntre Siegeslieder schallen.
 «O Hellenen, tapfre Männer!
 Samos, freies Felsenufer!
 Zu den freien Heldenvätern
 Geh' ich nun als Held hinüber!».

Τότε μὲ τὰ ἀσημένια μαλλιά του
 ὁ γέροντας Νερουλὸς ὑψώνει ἀκόμα μία φορὰ
 70 τὰ μάτια πρὸς τὸν Θεό του,
 σηκώνει τὸν ἅγιο σταυρὸ ἀπὸ τὸ στῆθος
 στὰ χεῖλη· ἀφουγκράσου! Τότε σημαίνουν
 ὅλες οἱ καμπάνες! Πανδαιμόνιο ἀπὸ τυμpanοκρουσίες!
 Χαρούμενες φωνές! Καὶ τῶν Ἑλλήνων
 75 χαρούμενα τραγούδια νίκης ἤχοῦν.
 «ὦ Ἕλληνες, γενναῖοι ἄνδρες!
 Σάμος, ἐλεύθερη βραχώδης ἀκτὴ!
 Στους ἐλευθέρους πατεράδες τῶν ἡρώων
 μεταβαίνω λοιπὸν ὡς ἥρωας!».

HEINRICH STIEGLITZ

Die Speziotin

Als die edle Bobolina
 Von den Schergen des Tyrannen
 Sah des Volkes starke Hoffnung,
 Ihren vielgeliebten Gatten,
 5 Zu dem Blutgerüste führen,
 Und sein theures Blut entströmen,
 Fühlte sie im treuen Herzen
 Tief die blut'gen Wunden mit.

Aber nicht in eitle Klagen
 10 Strömt' ihr namenloser Jammer;
 In des Busens tiefste Tiefen
 Preßte sie, der Rache Nahrung,
 Ihrer Seele Schmerz zurück.

Drauf, als nach neun bangen Jahren
 15 Laut der Freiheit Ruf erschallte,
 Rüstete sie aus drei Schiffe,
 Eins für jeden ihrer Söhne,
 Und sie selbst ward Führerin.

Nahten nun der Feinde Maste,
 20 Schwebt' ihr vor das Bild des Gatten,
 Sie zu blut'ger Stühne mahnd;
 Und beseelt von Rach' und Liebe
 Kämpfte die erhabne Fürstin,
 Pallas gleich im Schmuck des Erzes;
 25 Und der Mutter kühnes Beispiel
 Spornt der jungen Söhne Kräfte,
 Und das Schiffsgebälk fiel krachend,
 Und die Türkenhäupter fühlten
 Ihrer schweren Rache Strahl.

ΧΑΪΝΡΙΧ ΣΤΙΓΚΛΙΤΣ

Ἡ Σπετσιώτισσα

“Όταν ἡ εὐγενὴς Μπουμπουλίνα
 ἀνάμεσα στοὺς δούλους τοῦ τυράννου
 εἶδε τὴν δυνατὴ ἔλπίδα τοῦ λαοῦ,
 τὸν πολυαγαπημένο της σύζυγο,
 5 νὰ ὀδηγοῦν στὴν λαίμητόμο,
 καὶ νὰ χύνει τὸ ἀκριβὸ τοῦ αἵμα,
 αἰσθάνθηκε βαθιὰ στὴν πίστὴ της
 καρδιὰ τὶς ματωμένες πληγές του.

“Όμως μὲ μάταια παράπονα
 10 δὲν ἐκδηλώθηκε ἡ ἀκατονόμαστη λύπη της·
 στὰ ἀπώτατα βάθη τοῦ στήθους
 στρίμωξε σὰν τροφὴ τῆς ἐκδίκησης,
 τὸν πόνο τῆς καρδιᾶς της.

Μετέπειτα, ὅταν μετὰ ἀπὸ ἑννέα ἀνησυχητικὰ χρόνια
 15 ἀκούστηκε δυνατὰ ἡ φωνὴ τῆς ἐλευθερίας,
 ἐξώπλισε τρία πλοῖα,
 ἓνα γιὰ κάθε γιό της,
 καὶ ἡ ἴδια ἔγινε ἀρχηγός.

“Όταν τότε πλησίαζαν τὰ κατάρτια τῶν ἐχθρῶν,
 20 αἰωροῦνταν μπροστὰ της ἡ εἰκόνα τοῦ συζύγου,
 προτρέποντάς την γιὰ αἰματηρὴ ἐξιλέωση·
 καὶ ἐμψυχωμένη ἀπὸ ἐκδίκηση καὶ ἀγάπη
 ἀγωνιζόταν ἡ ὑπέροχη πριγκίπισσα,
 σὰν τὴν Ἄθηνά μὲ τὰ στολίδια τῆς πανοπλίας·
 25 καὶ τῆς μητέρας τὸ τολμηρὸ παράδειγμα
 παρακινεῖ τὶς δυνάμεις τῶν νεαρῶν γιῶν,
 καὶ τὰ δοκάρια τῶν πλοίων ἔπεφταν μὲ πάταγο,
 καὶ τὰ κεφάλια τῶν Τούρκων αἰσθάνονταν
 τὴν λάμψη τῆς βαριᾶς ἐκδίκησης της.

- 30 Wenn sie dann die dunkeln Fluthen
Sah von Feindesblut geröthet,
Stillten sich die blut'gen Wunden,
Und des Gatten Bild trat tröstend
Aus der Freiheit ew'gen Höhen,
35 Hellas Freiheitstag verkündend,
Ihr im stillen Geist' hervor.

- 30 Μετά, όταν είδε τὰ μαῦρα νερά
νὰ κοκκινίζουν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ἐχθροῦ,
καταπραῦνθηκαν οἱ ματωμένες πληγές,
καὶ τοῦ συζύγου ἡ εἰκόνα παρουσιάστηκε παρηγορώντας
ἀπὸ τὰ αἰώνια ὕψη τῆς ἐλευθερίας,
35 ἀναγγέλλοντάς της, πρὸς τὸν ἥρεμο νοῦ της,
τὴν ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

HEINRICH STIEGLITZ

Schlachtlied der Sphakioten

Auf vom weichen Ruhebette
In die rauhe Männerschlacht,
Wo die hellen Schwerter blitzen,
Wo die Kugelbüchse kracht!

- Brüder, die dem Beile sanken,
5 Väter, Mütter, deren Blut
In unbänd'gem Uebermuth
Wüthende Barbaren tranken,
Mahnen laut im Rächergrimme,
Rufen uns mit Donnerstimme
10 In des Kampfes heiße Gluth.

- Auf denn, auf, ihr Sphakioten!
Gegen der Barbarenrotten
Schnöde Brut
Zieheth aus mit Flammenmuth!
15 Wetzt die Speere,
Schärft die Lanzen,
Laßt die Janitscharenheere
Sphakiotenreigen tanzen!

ΧΑΪΝΡΙΧ ΣΤΙΓΚΛΙΤΣ

Πολεμικὸ τραγούδι τῶν Σφακιωτῶν

Ἐμπρός ἀπὸ τῆς γαλήνης τὸ μαλακὸ κρεβάτι
στὴν σκληρὴ μάχη τῶν ἀνδρῶν,
ὅπου τὰ λαμπερὰ σπαθιά ἀστράφτουν,
ὅπου βροντοῦν τὰ τουφέκια!

- 5 Τ' ἀδέρφια, ποὺ ἔπεσαν μὲ τὸ τσεκούρι,
οἱ πατέρες, οἱ μάνες, ποὺ τὸ αἷμα τους
μὲ ἀχαλίνωτη ἀυθάδεια
ἔπιναν οἱ μανιασμένοι βάρβαροι,
παρακινοῦν μὲ ἔντονο θυμὸ ἐκδίκησης,
10 μᾶς καλοῦν μὲ βροντερὴ φωνή
στῆς μάχης τὴν καυτὴ φωτιά.

- Ἐμπρός λοιπόν, ἔμπρός, ἔσεῖς Σφακιῶτες!
Ἐνάντια στὰ κατάπτυστα γεννήματα
τῶν συμμοριῶν τῶν βαρβάρων
15 τραβάτε ἔμπρός μὲ φλογερὸ θάρρος!
Ὅξύνετε τὰ ἀκόντια,
ἀκονίστε τὰ δόρατα,
κάνετε τὰ στρατεύματα τῶν γενιτσάρων
νὰ χορέψουν τὸν χορὸ τῶν Σφακιωτῶν!